

Text pro rozvoj vědomí

Duch je jemně materiální struktura realizace impulsu duše nebo vědomí při přechodu z vnějšího do vnitřního a z vnitřního do vnějšího, ale také z projeveného do neprojeveného a opačně, aktivita neboli dynamika duše a její první materializace.

Duch je Stvořitelova vůle, impuls, který přenáší světlo poznatků duše z vnějšího do vnitřního a z vnitřního do vnějšího, z projeveného do neprojeveného a opačně, kdy Stvořitel udeří berlou a říká: „nechť se tak stane!“ V oblasti informace existuje odraz pro každý objekt. Proto je v hierarchii přijímání rozhodnutí stanoveno: *duch řídí vědomí*. Duch je aktivita duše, existuje mimo čas a prostor.

Duch je jako proudy neutrina, které pronikají vše kolem, a žádné překážky pro ně neexistují. Nemohou jej zadržet ani vrstvy Země, ani speciální umělé bariéry. Je všudypřítomný, vše pronikající, nic nepoškozuje, všemu dává možnost se projevit a existovat. „Duch vane, kudy se mu zachce,“ je řečeno v Bibli. Částice neutrino mohou být *pronikavé, podivné, okouzující*. Lidé, kteří jim dávali tyto názvy, byli v duchu neméně než svatý Jan Evangelista.

Duch na fyzické úrovni je energie, to, co poskytuje růst a také jej omezuje. Buňky se mohou dělit za pomoci ducha. Duch je všude, ve všem. Je to energie, která má organizaci a strukturu. Když zapojíme televizi do zásuvky, obrazovka se rozsvítí.

Na základě analogie s člověkem – obrazovka je vědomí. Je to ale jen analogie, protože vědomí je globálně o stovky řádů vyšší a složitější, je to princip odrazu ideje vesmíru v nekonečnu osobnostního prostoru člověka. A na rozdíl od televizního přijímače je vědomí uspořádáno velmi složitě. Má tisíce obrazovek, tisíce kanálů a na každém kanálu je vlastní film. Ale energie není k vědomí přiváděna kabelem, ale duchem.

Duše je alegorie ohně (jsou to city, intuice, inside – přímé vědění). Stvořitel stvořil duši, živou a osvěcující. Jestliže osvěcuje, je to již duch. Plamenné srdce, z něj vše vychází. A přechod duše do vědomí je prostřednictvím mozkových neuronů.

Spolu s ohněm je duch. A odvozenina od ducha je vzduch (rusky: vozduch – pozn. překl.), volání ducha (rusky: zov = volání – pozn. překl)! Oheň přišel za pomoci vzduchu a větru k vodě (vědomí) a vytvořil se odraz. Duše vytváří za pomoci ducha jakoukoli formu naplněnou vědomím.

Duch přenáší odraz duše do oblasti mozku, kde je tunelový přechod, a opět se odráží od vědomí do oblasti hlavy. Je to odraz odrazu. Je to bezpečnostní systém. Taková je to konstrukce: 8 – osmička. Dole je břicho, je trochu větší, nahoře je hlava, ta je trochu menší, ale rozumnější.

Dva tvoří vše, je to duše a duch. Ona (není to závazně žena) tvoří ideu existence naplněnou informací. On, to jsou podmínky existence. A potom je fyzické tělo – projev. Tak je možné vytvořit cokoli.